

El Gironès

ANY I

BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA

NUM. 35

Redacció i Administració:
PLAÇA INDEPENDENCIA, 16. — Ent.

Dijous 14 de Septiembre de 1916

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Trimestre 1'50 ptes.
Numero solt 0'10 "

CAMPANYA ELECTORAL

LO QUE AGLUTINARÀ EL Sr. GONZÁLEZ

Súplica al elector

Veusaquí que s' ofereixen a la nostra consideració tres interessants temes a escatir, en aquest treball de TRIA, de DES-TRIAMEET, que deu fer l' elector abans de donar el seu sufragi, per a que aquest reuneixi les dos condicions que ha de tenir el vot emés d' una manera perfecte: *reflexió i entusiasme*.

A la teva amabilitat apel·lem, bon elector, per a que 'ns acompanyis en un viatge esperitual, a través dels diversos camps polítics, investigant la situació de cada un d' élls, descobrint llurs defenses, llurs punts d' apoi, llurs procediments d' atac, la moral i la psicologia de llurs soldats i la pericia de llurs capdills.

De tot aquest conjunt en treuràs dues impressions: quin nom has d' escullir, i quin sigui el que té més probabilitats d' éxit.

Aixó indubtablement t' ajudarà a DECIDIR-TE si no estàs decidit, i si es que ja ho estàs, t' estimularà a treballar amb més entusiasme.

Com se anomenen?

En primer terme se 'ns presenta a la consideració el camp que enlaira la bandera del senyor González.

Aquest camp no té un nom determinat, perquè la situació del senyor González en la lluita electoral, es ambigua; se diu *maurista*, però el seu *maurisme* es postís i vergonyant, i aixís no s' ho gosa a dir en públic, (recordeu l' aigualiment del seu manifest i les circulars que envia); tampoc se gosa dir *datista* perquè faria enfadar als *maurins* que l' apoen; i no pot titular-se, *lo que és*, CIERVISTA (!) perquè aquí faria riure.

Quina denominació donarem an aquest estol que vol intervenir en la lluita?

Mirem qui el compona.

Avans que tot negatius

Hi hà en primer terme un grup de *maurins* acapdillats pel senyor Tuyet, home que fins aborreix la seva ombra, i figuren en les seves fileres totes les inditats, totes les patums; tots els despitats amb tota una gamma diversa de valors, des de lo més desaprovisiu a lo més simplista.

S' atrinxeren darrera la negació; a tot abant posen un NO formidable: NO son regionalistes, NO son partidaris de l' ús ample del català, NO son mancomunistes. La seva actuació pública aixís ho confirma també, passant en mig c' una aclaparant indiferència, d' una tristíssima infelicitat.

Son pocs i fins avui desconeguts. Han intervingut en les eleccions apropiant-se de la desfeta dels jaumins, insu-

ficients per a anar a la lluita, sense tenir arrels en l' opinió, ni responsabilitat com a partit polític organitzat.

Aixequen dos úniques banderes: la del més escrupulós *neutralisme* en la qüestió internacional, i un furios *anti-regionalisme*.

la Religió una arma per a cubrir *ranuncies, passions i conveniencies*. Son els que tenen per característica la REBEL·DIA i l' anti-regionalisme.

A més els capitosos d' aquests elements, estil Font i Fargas, Vilahur i Marqués de la Torre, estan voltats d' un tal desprestigi polític, que sols poden arrocegar rera seu a ilusos o a apassionats, però que 'n definitiva ni sisquera poden lliurar al seu candidat del *ridícol* que l' espera.

Els que en anteriors ocasions élls

vor oficial i els elements oficials (militars, empleats, etc.), que el senyor González aglutinarà en part, anant a parar els altres al senyor Fernández, per tenir ambdós una tònica anticatalanista, que per la seva condició especial vol dir anti-catalana.

Prò d' aquests factors, l' últim no té cap valor fora de Girona, i el primer té una relativitat evident.

Psicologia

La psicologia dels elements que volten al senyor González, es la del polític queig, de la política menuda. Son els homes propaladors d' aquelles insidies anònimes, sobre la Mancomunitat, el manicomí de Salt, el preu del pa, l' impost dels carros i les gallines, etc. etc. Van pels pobles i al parlar dels adversaris, se converteixen en detractadors, fent pressió a les consciencies, llençant anatemes en nom de la Religió, calificant i dogmatitzant la catolicitat d' uns i d' altres, atribuint-se una *religiositat de privilegi*.

La NEGACIÓ que 'ls domina els veda de parlar de cap obra positiva, de cap iniciativa pràctica. En aquest sentit sí que estan lliures de pecat; son una pàgina en blanc.

La seva moral

La moral amb que van a la lluita es de lo més curiós que pugui haver-hi.

Els son els primers que saben que no poden guanyar, i en moments de sinceritat aixís clarament ho diuen.

Els que veuen que a son pas no deixen rastre, fan un intent d' engany al còs electoral i converteixen la seva propaganda en una deria, en una febre d' anar i venir, podríem dir que treballen mercès al *mec, mec*, de la bocina del auto.

Volen enlluernar, i per aixó fan corre noves es'upendes; el propietari A els apoen, el fabricant B està per élls; i aixís segueixen inventant noves per a suplir amb esclats de claror, les ombres que 'ls volten, per a omplir el buit que crea a son entorn l' indiferència del còs electoral.

La candidatura González no es més que un miralet per a caçar incautes, sense que 'ls capitosos maurins i jaumistes li donguin cap altre finalitat que la de mirar de fer perdre als *regionalistes* que 's la seva màxima aspiració.

Com sempre no poguent més, volen fer mal, volen destruir.

Sort que aquesta vegada ni aixó podràn.

Rumor d' una tàctica

Es aquesta ocasió oportuna per a referir-nos a un rumor que ja esdevé insistent, i que 's un *crit d' alerta* pels qui de bona fé votin la candidatura González, rumor que amb l' insistència amb que corre, té forces versemblances de veritat, però que 's una prova contundent, irrefutable, en apoia de tot quin de la candidatura González portem dit.

Votar a En Masó es
votar pel sentit comú.
Perque es votar:

A un català.

A un fill de Girona.

A un que viu sempre
en el districte.

A qui més coneix les
nostres necessitats.

A qui té més segu-
retats de triomf.

A qui reuneix quali-
tats immillorables.

Els impulsa l' oidi a nosaltres, encara que cal fer alguna honrosa excepció, per part d' aquelles persones que veuen el trist paper que van a fer, i que no 'ls hi plau els sectarisme *anti-regionalista* del senyor Tuyet i els seus, que en un acte d' absolutisme imposaren la candidatura González, sense previa consulta.

Sobre 'ls jaumins que 'ls apoen

Aglutina aquesta candidatura als *jaumins intrensigents*, els desaprovisius, els que precindeixen de les Normes Pontificies si aixís els hi convé, els que fan de

aglutinaven, com son tots aquells elements que sense ser jaumins votaven i seguien an aquests per considerar-los com a millors representants dels sentiments de dreta o per creure, com en la lluita passada, que l' senyor Iglesias era el que tenia més probabilitats d' éxit, en l' anterior lluita se dividiren i ara es ben públic que votaran al senyor Masó. I aquests, que políticament son neutres, aquests sí que son els que decideixen i el seu apoi es la victoria.

Per fi hi hà dos altres factors: el fa-

Veient el sectarisme d' alguns maurins i sobretot l' intransigència i l' odi anti-regionalista dels jaumins directors, que no poden assegurar un paper *lluit* al seu patrocini; tement *fundament* que no aconseguiran fer perdre al senyor Masó, al restar-li vots, posen en joc una doble tàctica.

Als elements de certa bona fé, sobretot de fóra de Girona, en els que poden influir-hi, els recomanaran la candidatura González, amb tota l' eficàcia possible; i an els elements recalcitrants, incondicionalment a ses ordres, exacerbats per la passió *anti-regionalista*, precindint de tot, conculcant tots els principis de consciència, violant totes les lleis morals, **ELS FARAN VOTAR** — escriuix-te llegidor! — **AL SENYOR FERNANDEZ. (!!!)**.

D' aquesta sort restaran vots al senyor Masó, votant els elements de certa bona fé al al senyor González, i per altre part donaran vots al senyor Fernández que es el que pot derrotar al senyor Masó.

Aquest es el rumor, que presuposa una doble tàctica, massa burda per a ser hàbil; i com a rumor nosaltres el donem.

Té alguna versemblança? Aixó va al criteri de cada ú. Sols ens permetem recordar per a *criar l'atenció* de tothom, aquells conturbens d' última hora entre *jaumins* i *republicans*; aquelles paraules

afalagadores que als jaumins dirigí el Sr. Fernández en son miting electoral; aquella carta de la *Comissió Permanent* jaumista, recomanant al Sr. Torras Sampol en front del Sr. Ventosa, aixís com el Sr. Dargas en front del Sr. Bertràn; aquella versió que correngué de que 'ls jaumins a Girona havien votat a última hora al republicà; aquella ovació que's tributà a la redacció de *El Norte* per part dels manifestants republicans que acompanyaren al Sr. Fernández; aquella insinuació que's conté en el document de la *Comissió Permanent (els mestres de doctrina)* publicat en *El Norte*, al estampat aquella horrenda heretgia sols atenuada per l' apassionament i l' obcecació que 'ls ofuscava, de que ERA PREFERIBLE en certa manera el SECTARISME REPUBLICÀ a l' INDIFFERENCIA REGIONALISTA (?) en materia de confessionalitat religiosa.

Tot aixó i altres coses encare, donen una certa autoritat an aquell rumor.

La sola presunció de la seva possibilitat, es prou per a anoerrar tota una política, perque suposa un tal grau de passió, una desaprensió tant inaudita, un engany tant abominable al còs electoral una tal dexació d' ideals i de sentiments, un escarni tant execrable, que mereixeria el menyspreu més absolut i el càstic més sever.

El rumor es un *crit d'alerta*, i a la noble consideració de to's ho deixem.

ELECCIONS PER A DIPUTATS A CORTS

CANDIDATURA REGIONALISTA

Districte de Girona

Santiago Masó i Valentí

ADVOCAT

Voteu al fill de Girona, al home honrat, al enamorat de Catalunya i del Treball

nyes, estem segurs de que les llances se tornarien canyes, de que tots nos aixoplugariem sota la mateixa bandera, i de que el Sr. Masó sortiria per l' article 29. Efectivament, sols n' hi ha un a Catalunya de partit que no senti la catalanitat, el *lerrouxisme* ja citat, i, per sort, aquest partit no té casi partidaris en aquest districte. Li falta la massa forastera, única ja, casi, que nutreix ses files a Barcelona.

Voldriem doncs que estudiessin sense passió nostres adversaris, en la majoria dels quals, sobre tot en les masses, hi regoneixem amb gust la major bona fe, que es lo que 's debatirà en la vinenta lluita, a que votaran, no a quin nom, sino a quina realitat política, quan tiraran a l' urna la papereta electoral. Estem segurs de que la resposta seria terminant. Votaran a Catalunya votant a n' En Santiago Masó. Votaran contra Catalunya si votan a n' En Fernandez o a n' En Gonzalez.

Les clientele polítiques que han fet presentar a aquestos dos senyors, enganyen a n' els seus diguent-los-hi que el regionalisme gironí vol asorbir-ho tot per caciquejar de valent. Jo desafio als qui tal diguin, a que demostrin amb fets aquest esperit caciquista del regionalisme. En les corporacions i entitats en que aquest ha actuat, ha demostrat sempre posseir el sentit de la justícia i de la equitat; i s'ha portat sempre conforme aquest sentit dicta. La calitat dels homes que dirigeixen el regionalisme, sense exceptuar als de Girona, s' avé molt poc amb aquestes suposades ambicions.

Som la majoria dels regionalistes gent de casanostre, intel·lectuals, propietaris, obrers, industrials o comerciants als qui solzament el patriotisme mes pur ha pogut inclinar-nos a actuar en la vida política.

Per Catalunya va a la lluita el regionalisme gironí, i jay de Catalunya si els prejuicis o la passió poguessin arreba-sar-li la victòria!

¡Que més voldrien els Romanones, Albas, Royo Villanova i demés veritables caciqs espanyols que poguer apuntar en son actiu la nostra derrota!

¿Aon es la vitalitat de l'ànima catalana, dirien, si a una capital de la importància de Girona es un element foraster, un Fernandez o un Gonzalez, qui la representa?

¿Aon es la fecunditat de Catalunya, que ha d' enmatllevar a altres terres els procuradors de sos interessos prop de l' Estat?

¿Aon es la unanimitat i la coincidència del poble català en la aspiració a sa autonomia, si Girona, la històrica Girona, la catalana Girona, diu que es la franca oposició a la catalanitat, que representa en Fernandez, o la efectiva hostilitat (mes o menys conscien) que representa en Gonzalez, lo que mereix sos sufragis?

Espanta considerar la trascendencia que te la lluita vinenta per la causa de Catalunya.

Espanta el pensar la inconsciencia amb elements de quin amor a Catalunya no volém duptar juguen amb el pervindre de sa terra.

Hora es encara de rectificar prejudicis funestos quines conseqüències podrien ser fatals per la causa de la patria.

Per aixó els hi cridem, y voldriem que nostre crit, que demana en nom de la patria de tots no sonés en el desert: Es l' hora de Catalunya! ¡Treballém tots, catalans!

L' hora de Catalunya. - Escolten, catalans!

Hi ha un nom que no pot pas sentir-lo pronunciar cap català conscient de seny i de sentiment generós, sens que se li comoguin les fibres mes delicades i fondes de son cor, sens que s' ampari d' éll l' alegria o la tristesa, segons si aquest nom es subjecte d' una gesta de gloria i de llum o víctima de la persecució i la dissort. Una cosa hi ha quin pervindre no pot pas ser indiferent a cap català. Es nostra terra, es Catalunya.

Paraula màgica que te virtualitat per unir en lleva patriòtica a tots els qui som fills de la terra catalana, quan nos convencem de que està la patria en perill o de que son els interessos de Catalunya els que 's pledejen, sia en la lluita cotidiana per l' ennobliment i el progrés de nostra terra, sia en les lluites polítiques, si en aquestes es el veritable interés, de Catalunya el que s' invoca, i las circumstancies nos convencen de que es el pervindre de la patria lo que està en entredit.

En el treball diari i continuat per la cultura, per el progrés, per el bon nom de Catalunya, veiem com actuen junts, elements de les mes diverses i fins oposades tendències polítiques. Aixís ho veiem per exemple en la *Asociació Protectora de l' Ensenyança Catalana*, en el *Centre Excursionista de Catalunya*, en la *Lliga del Bon Mot* que ha emprés la tasca hercúlia de dignificar nostra parla, en tantes i tantes societats economi-

ques que pugnen, tan meritoriament, per la defensa i foment de la riquesa de Catalunya, i per fi, en la *Mancomunitat Catalana*, organisme incipient i d' historia ja feconda, i d' iniciatives glorioses, que no es l' obra d' un partit, sino l' obra de tots els catalans, ja que a la mateixa col·laboreu, en sintesi patriòtica admirable, tots els partits de Catalunya, llevat d' un, el *Lerrouxisme*, que es un partit que actúa a Catalunya pero que no es de Catalunya, no es català. Es la policia indígena que tots els governs opressors organitzen a les terres conquistades.

No solzament en aquesta lluita diària i pacífica se nota aquesta sortosa convivència i mutua col·laboració, sino fins en les mateixes lluites polítiques, amb tots sos prejudicis i engegaments, quan es de l' interes suprém de Catalunya de lo que 's tracta, quan la causa de la terra, la causa de Catalunya es lo que 's defensa o 's combat. Vegérem aixís en la *Solidaritat Catalana* que tots els partits catalans s' aixoplugaren sota la bandera catalana. Restá solzament fora files nostre enemic natural i irreductible, el *lerrouxisme*.

Si els partits que van a entrar en lluita contra nosaltres en aquest districte de Girona, en un moment de serenitat i patriotisme, reflexionessin fredament quin es el sentit de la vinenta lluita electoral, i quin va a ser el valor de ses campa-

L' odi i l' enveja i el despit son les úniques característiques de certs homes i de determinats partits polítics.

Ningú ignora que els que busquen el ridícol, mereixen que ben sols amb el ridícol se quedin.

COMENTARI

ENCARA SOBRE DEMOCRACIA

Parlavem l'últim dia de la democràcia els republicans, d'aquella democràcia *àdemodé* de que fan gala, amb fetor de esclosit com les robes de sacristia. (Cruel ironia de la vida).

Parlavem del concepte que de la democràcia tenen els republicans, i diem que tot plegat era una broma, millor encara una burla, una ficció, un mitjà per a caçar al vol a ignocents alosés, un mitjà per a escalar una situació i sentar-se els desaprensus capdills-redemptors del poble, en la comodíssima *marquesina* de la més perfecte burgesia.

Des de aquell seti es plaent i dolç passar-hi l'hora de la digestió tot fent-hi petar una bacaineia inefable, oblidant les masses que demanen pa i que volen fugir de la misèria.

En èpoques d'eleccions ja va bé acostar-se al poble i parlar-li de les seves reivindicacions, a canvi d'uns vots i d'una acta; però un cop obtingut el favor, s'oblida l'inmaculada (?) investidura republicana, per a tractar amb el Govern d'En Romanones i fer junts la felicitat del país, de la mateixa manera que s'oblida allò de que la *propietat es un robo*, per a fer-se propietari i fundar empreses bancàries encara que després les amenaci la bancarrota.

Es curiós lo que passa amb els homes representants de les democràcies republicanes. Sempre acostant-se al sol que més escalfa (oh la puresa dels ideals!) pactant contubernis escandalosos amb els Governos monàrquics, dels que 'n son el sosteniment i els col·laboradors cuantes vegades.

Es curiós lo que passa amb els homes representants de les democràcies republicanes. Ells per a fer veure que son uns defensors del *obrerisme*, ja parlaran de tard en tard, de vagues i de millorés obres, però sempre en casos concrets i particulars, i aixís resulta que 'n l'últim període parlamentari, élls han callat davant del problema de les subsistències, que l'han embestit en el Senat precisament (oh paradoxa encisadora) un *regionalista*, En Pere Rahola.

I el problema del joc? També el tractaren els *regionalistes*, i únicament els *regionalistes*.

Ni el senyor Lerroux, ni la patim del senyor Nougués, s'aixecaren per a debatre la qüestió del pa, ni la del sulfat de coure, ni la del carbó, coses que afecten

ben directament a la vida de les classes proletàries.

El senyor Nougués, erigit per escarni en *leader* conjuncionista, passa en mig l'indiveneia i l'humorisme, el senyor Lerroux l'única figura de relleu del republicanisme, aquell senyor Lerroux d'altre temps, del revolucionari, del obrer, no 'n queda ja ni l'ombra.

Ara el senyor Lerroux s'entreté en contractar amb França per a suministres de guerra i torba la consciència unànim de Espanya, amb claríssimes intencions *intervencionistes*, amb discursos que son un alegat a la roptura de la neutralitat.

I ell tant aimant del poble i dels seus interessos, es el que més pugna per a portar-lo a la guerra, i fer que en la persona dels fills del poble, hi hagi una taca de sang i les llàgrimes d'una mare i d'una esposa.

Oh ceguera inversemblable de les masses democràtiques!!!

Entre els capitosts republicans tornarà a estar d'actualitat el Sr. Fernández, figura de polític llegendari, caricaturesc.

El Sr. Fernández el porta-estandart del republicanisme gironí, es el que ve a actuar de defensor dels principis democràtics del poble gironí.

Es aquell Sr. Fernández que parla a Girona de plans imaginàris pel trasllat del Manicomí i que apel·la al egoisme dels advocats gironins per a que combatin an En Masó.

Es aquell que per a salvar la dignitat del poble davant les *coaccions electorals regionalistes* (!!) vot que hi hagi sang i que surti la *camilla* de la Creu Roja. (quin espant!)

Aixís el Sr. Fernández defensa a les democràcies, pró calla com un mort en el Congrés i no dona fé de vida sinó per a fer la delícia de la Cambra i coronar-se dels somriures dels diputats.

Senyor, Senyor! Y pensar que 'n nom de la democràcia ha de venir a Girona, éll que sols ha estat a Girona de pas i sense altre lligam que unes eleccions i una acta!

Si s'pogués apel·lar a la *consciència, al bon sentit i al sentit comú* del republicans hi apel·laríem.

I si aixó pogués ser tenim la seguretat de que 'ls hi cauria la venda que 'ls encega, i veurien la raó sota d'un sol esplèndid.

PONS.

aixís podem anomenar a l'actual política, puix es la que integra les característiques que distingien en general a la política dels reis castellans: l'indolència; l'imprevisió; la rutina; la dexesa.

Constatant aquest fet, en aquest dies se prepara un nou moviment ascencional de l'esperit catalanesc en sa poixansa. Obtinguda ja, en nostra terra una vida

nacional, propia, intensa, forta, amb l'acció primerament de la poesia i literatura per espai de mig segle; després amb l'acció política que enfortí les conquestes obtingudes i les engrandí, arribem avui, a un moment de vida tant exuberant que emprenem el camí de comunicar nostra activitat propia, a les regions germanes; a aquelles regions que com més castigades per el centralisme, que com més empobrides per xuclal·lis la vida el caciquisme, ens esperen amb més delé que les altres. Aném a oferir la vida exuberant de nostre esprit als nostres germans que viuen empobrits per el centralisme que els esclavitza.

S'organiza l'anada dels parlamentaris catalans a les terres del nord d'Espanya; unes riques i lliures casi com no saltres; altres empobrides i sotmeses a jou caciquista més repugnant.

Ja estan fets els preparatius; durant l'istiu l'infadigable secretari de la «Lliga Regionalista» ha parlat amb les persones més significades en l'industria, comerç i agricultura d'aquelles terres. Ha recorregut les ciutats i poblacions de la terra vasca, i de l'estimada regió galaica. Per arreu, ha trovat no sols l'ambient propici, per la visita de Catalunya a ses germanes, sino que esperen a la representació catalana amb delé, per a coneixer-se més; per a combinar destrament sos esforços; per apendre de nosaltres el camí que hem seguit per alcançar nostre actual engrandiment; per anar junts, ben junts, a les Corts que en aquest més s'obriran de nou, i a continuar la lluita que començà en el juny passat, i durarà fins que Catalunya i el nord d'Espanya, hagin derrotat, destruït, desterrat per sempre del govern el poder que sols dirigeix ses forces a impedir l'engrandiment, a posat traves al desenrotll de la vida, a destruir aquesta vida de les regions que desitjen viure com viuen els pobles moderns.

Aquesta actualitat, es una hora esplendorosa. Aném a fer una obra nacional; imperialista, si voleu; en el el sentit de qu'es el període triomfal del nacionalisme.

El govern, poruc, feble, sense orientació ens nega el dret a l'existència; ni ens reconeix el dret d'esser escoltats. Ens diu que som exclusivistes, que sols volém nostre bé. Ens deia en les passades lluites parlamentaries que no volíem tractar amb les demés regions.

Catalunya amb l'actual visita a les terres del nord respón a l'afirmació baladrera del govern. Es lo que diem al començar l'article: Catalunya es el fet vivent, que contradiu a la política castellana.

¡Gironins! reflexionem quina es la responsabilitat que tenim en aquesta hora esplendorosa. Es sens cupte, la més greu de tots els catalans. En aquets mateixos dies de la visita al nord d'Espanya, tenen lloc les eleccions de diputat a Corts en nostre districte, ¿Capiu la trascendencia que pot tindre el resultat de la votació en el mateix, en la finalitat de la visita de Catalunya a les regions del Nord?

Es grandiosa. La trascendencia de l'actual lluita es extraordinaria.

Catalunya entera, espera veures enfortida amb el triomf de la candidatura regionalista de Girona.

Com podria Catalunya oferir sa inten-

sitat de vida, si dint e la terra catalana hi hagués un districte qu'en aquells mateixos dies se negués a si mateix; negués son esperit nacional, la intensitat de sa vida, el legint a un foraster; donant sa representació, a una persona sens ideal, sense importancia puix ni en sa terra el volen, sens significar altre cosa que l'eterna vergonya d'un districte que entre un ignorat foraster, i uu fill de casa obnegat, treballador, il·lustrat, esculleix al primer.

Reflexioneu electors conscients de Girona. Penseu catalans de nostre districte, el deure que tenim davant de tot Catalunya.

Obrém tal com exigeix nostre deure envers Deu i envers la patria.

Per anor a Deu i a Catalunya treballém per a que sigui ben esplendorós el triomf electoral del dia 24. Que sigui ben esclatanta la victoria.

No vol dir aixó que perilli la candidatura de dignitat, la candidatura catalana de D. Santiago Masó; no. Son triomf es segur; mes aquesta seguretat del triomf, que mai es absoluta ha de impulsar a treballar més i més entre els coneguts per a fer-los votar a favor de Catalunya. Les demés candidatures van contra Catalunya.

Votém i fem votar al digníssim gironí Santiago Masó.

JOAN

Centre Catalanista

HORES D'OPICINA ELECTORAL

Matí de 12 a 1

Tarde de 6 a 8

Corones dentals Audouard

de 2! Kts., fetes a mida i col·locades en dos hores, estalviant viatges i visites inútils.—De 20 a 30 pessetes.

Estudis i dictàmens radiografics

d'anomalies de la dentició en els infants i d'enfermetats dels ossos i demés desordres de les sinuositats bucals
PONTS - BRIDGES - INLAYS
i treballs d'or a preus convencionals.

St. Francisco 12-1er. -- GIRONA

L'orres - Imprenta - Gerona

Trascendencia de l'actual lluita electoral

Catalunya es la constant força que desacredita als governants espanyols. Es el fet vivent que contradiu la dexesa, rutina i feblesa de la política castellana;

Homes que com el senyor Fernández no estan a la disposició dels electors, no mereixen la seva representació.

La propera lluita es més que mai definida o clara.

O el de Girona o el de Jaén!

GRAN FÀBRICA

d' Aiguardents,
Licors,
Aixarops,
Vermouth,
i vins selectes
de

JAUME REGÁS

Pont Major de Girona

Grans premis en les Exposicions universals de París (1878) i de Barcelona (1888)

SOMBRERERIAde **RAIMONDA CREUHET**

Rambla Llibertat-22 - (Sota les voltes)

Gran assortit de sombreros i gorres de totes classes.

Trajos per a nens**F. SOLÀ****Optic i Joier**

Rambla de la Llibertat, - 26

GIRONA

Busquets i Llapart

BANQUERS

Ciutadans 5 i Ferreries Velles 6. — GIRONA
Telefons: Urba, 88 - Interurba, 53

Comprém i veném, a l'acte, tota classe de valors nacionals i estrangers.

Realitzém, amb gran ventatja, totes les operacions de

BANCA, BORSA, CANVI, VALORS i CUPONS

Dalman Carles,
Plà i Cia.

Editors. -- GIRONA

Fabrica de Galetes i Biscuits

DE

SALVADOR PLAJA

Premis en les Exposicions Internacionals del Tibidabo i de Barcelona

Telèfon 204 - Figuerola 33. - GIRONA

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives,
de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d'Ajuntaments,
fabricants i particulars.

(Unie despach amb consulta gratis als Ajuntaments)

Representant en Barcelona i Madrid

Carrer de la Forsa, 8, 1er. - Girona

Telefon interurba núm. 40

ESMERAT SERVEI D' AUTOS
I COTXES DE LLOUER**J. PLÉ, BOSCH Y Cia.**

Ciutadans, 10 i Ronda Figuerola
Telèfon 221 Telèfon 236

Especialitat en carruatges per a empreses particulars i oficials, casaments, bateigs i enterraments, etc., etc.

Economia en els preus**MANUEL PUJADAS**

ANTIGUA (BONET)

TEMPORADA D' ISTIU

GRANS NOVITATS

en tots els articles en
que s dedica la casa

Immens surtit en Camises

Especialitat en els encàrrecs

SABÓNS*Barangé*

BARCELONA,
GRANOLLERS, GIRONA

SASTRERIA**Alfred Ferrer**

Trajos per a Sra. i Sr. a preus limitadíssims

Se fan etxures portant la roba

Diploma d'honor en el Concurs de París 1914

Plaça de la Constitució, 4, i Bell-lloch, 2, 1.º

GIRONA

Planxat Modern

Planxat mecànic de colls i punys amb rental per un procediment que duplica la seva duració.

REPRESENTANTS:

J. Oriol Carbó. Plateria, 30
La Canestilla de Oro. Rambla Llibertat
Lluís Sureda. Progrés
Flora Padró. Rambla Verdaguera
Enriqueta Pla. Lorenzana

Tallers: Pujada S Domingo, 1

SASTRERIA SMARTde **J. Fernandez**

Ciutadans - 13

Tall inmillorable.

Les mes altes novitats
en tota temporada

Perruqueria de
R. CARBÓ

Ciutadans, 16 (Hotel Italians)

Especialitat en el tall del cabell i barbu

Servei esmerat

i antisèptic.

Abonaments

especials

Estanislau Aragó

Procurador dels Tribunals

Ciutadans -- 5. -- GIRONA

De 9 a 12 i de 6 a 9

Josep M.ª Riera i Pau

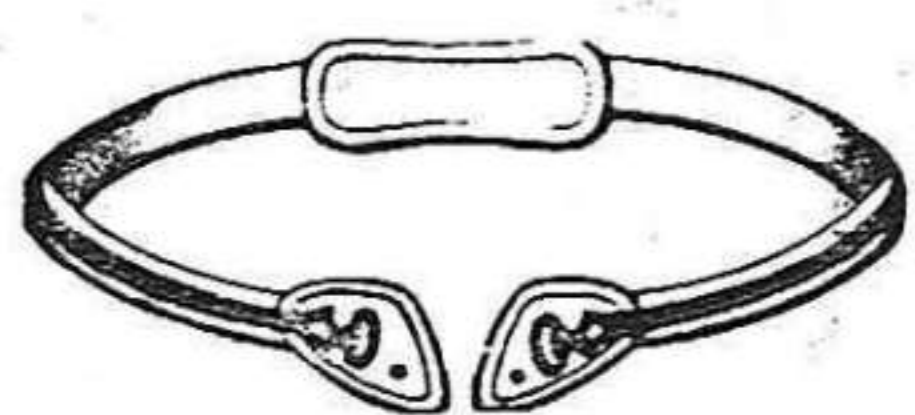
Metge Especialitzat en Malalties de

GOLA, NAS i ORELLES

Consulta de 9 a 12

NOU DEL TEATRE - 1 - 1er.

(cantonada a la plaça del Vi)

LA CREU ROJA

FARMACIA
ORTOPEDIA
PERFUMERIA

F. de A. Roca

Gabinet Ortopèdic per a la col·locació de tota mena d' aparells per a corregir les deformitats del cos humà.

Especialitat i grans existències en

Braguers i Faixes ventrals

SERVEI PERMANENT

Plaça del Oli. - Girona

EL GIRONÉS

PERIÓDIC SETMANAL

Política, Literatura, Art, Ciència, Informació Local i Comarcal

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Girona trimestre	1'50 ptes
A fòra	2'00 "
Numero solt	0'10 "